

Rodum siue Hubela, (814-± 820) kop. 941, ed. DB, p. 127.

Germ. *hubila*- m. „heuvel”. Een bodemverhevenheid is aldaar echter niet te bespeuren.

HEUVELT, DE [Boechout : An] :: Hovelt, 1221, Wd VI 14.

Germ. *hubilōpu*- f., collectief bij *hubila*- m. „heuvel”.

HEUZECOURT : Am :: Osicurth, 1164, A C. — Heuzecort, 1210, A C.

HEVEN [Witten : Arn] :: Heuinni, 10., D W IX a 1 a, 33 r°. — Heuinne, 10.-11. kop. mitte 12., D W RH9, 14 r°.

Altgerm. *habinja*- zu *habjan*- „aufheben”? Cf. Havinnes, Heffen.

HEVERLEE : Lv :: Heuerle, 1129, Park 1. — Euerla, 1129, X E 9384/1. — Hauerlah, 1140, X E 1262/1. — Heuerla, 1151, Park 10; 1154, Park 11; 1163, X E 4607/18; 1201, Av A 73; 1216, X E 14248/6. — Heuerle, (1146-59), Tl 4; 1163, Tl 15 en 16; 1173, X E 7013/22; 1191, X B 5; 1202, Hg W 8; 1203, X E 14248/2. — Hauerle, 1160, X E 4607/17; 1174, Av A 34 en 35; 1203, X E 14248/2 en 3; 1213, X S 3876/1(1). — Hauerech, 1160, Villers, X E 10965/1. — Hauerleh, 1164, Lov 4122. — Haurel, 1171, Heilissem, X E 8292/15; 1172, Gembloux, Le Tellier. — Hauuerece, 1172, Bonne Esp., Le Tellier. — Heurele, Haureis, (± 1200), Luik, X E 14248/1. — Hauerla, 1206, X Br 13; 1208, X E 10256/7; 1219, X E 14248/11. — Hauerhai, 1211, X E 1262/3.

Germ. *hafra*- m. „geitebok” + *lauha*- n. „bosje op hoge zandgrond”. De bevremdende spellingen komen uit Romaanse scriptoria.

„H E V E S C E N G E S” (unb. ± Luxembourg-Diedenhofen) :: Heuescenges, 1145 kop. ende 13., Qi 25, 10 r°.

HÉVILLERS : Ni :: Uilers, 946 cop. ± 1070,

Lz Gesta abb. Gembl., 17 r°. — Uileyr, (1112-36), ib., 46 r°. — de Heiuillari, 1206, X E 8292/39. — Uillarium juxta Montem sancti Wiberti, 1218, X E 4608/51. — Viler iuxta Montem sancti Wiberti, 1225, X E 8293/63.

Rom. *villare* „petite ferme”. Le premier élément est le nom du bois de Hez à proximité (germ. *haisjō*- f. „hêtraie”).

HÈVREMONT [Goé : Ve] :: Heimersberch, 1147, I S.

Germ. *Haimaharis berga*- m. „montagne de Haimahari”.

„H E V U N O R O W A L D A” (onb. ± Ezinge : Gr) :: in Heunorouualda, eind 11e, D W IX a 1 b, 27 r°.

HEYD : Ma :: Haist, 747 cop. 3e déc. 13e, I SMC n° 13. — Heis, 1076, N W 1; 1085, N W 1; 1095 cop. 3e déc. 13e, I SMC n° 100; comm. 12e cop. 13e, cant. S. Hub., Xr II 1515, 223 v°; (± 1131?), I SM 34; 1178, I N 6; 1184, F H 103 B 2.

Rom. < germ. *haisjō*- f. „hêtraie”. Cf. Heissi.

HEYRIMONT [La Gleize : Ve] :: de Hildrici monte, (± 1131?), I SM 34.

Rom. *Hildiriki montem* (acc.) „montagne de Hildirik” (germ. *hildjō*- f. „bataille” + *rīkja*- „puissant”).

HEZ, BOIS D' [Baisy-Thy : Ni] :: silua Heis dicta, (1018-21) cop. ± 1070, Lz Gesta abb. Gembl., 33 v°. — in Heis, ± 1070, ib., 32 v°. — in uilla Melenriu quę etiam Heis dicitur, a contigua silua quę ita nominatur, (1112-36), ib., 44 r°. — silue (gén.) de Heies, 1197 cop. 14e, X E 10966, 65 v°.

Rom. < germ. *haisjō*- f. „hêtraie”. Cf. Heissi.

HEZ [Bolland : Ve?] :: Heis, 1143, Ie C.

HEZ [Wonck : Lg] :: Hez, 1224, Ie P.

HEZE : Nb :: Hezia, (784-85) kop. ± 1222, Go I 71, 76 r°. — Hese, 1172, Av A 28